ՍԴ1/0107/01/23

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹՅՈՒՆ

ՎՃՌԱԲԵԿ ԴԱՏԱՐԱՆԻ ՔՐԵԱԿԱՆ ՊԱԼԱՏ

Ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ

ՎԱՐՈՒՅԹԻ ԸՆԴԴԱՏՈՒԹՅԱՆ ՀԱՐՑԸ ԼՈՒԾԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

12 փետրվարի 2024 թվական քաղաք Երևան

ՀՀ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը,

նախագահությամբ՝ Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆԻ

մասնակցությամբ դատավորներ՝ Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆԻ

Լ.ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆԻ

Դ.ԽԱՉԱՏՈՒՐՅԱՆԻ

Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆԻ

ուսումնասիրելով թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթի ընդդատության հարցը լուծելու համար Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի՝ 2024 թվականի հունվարի 30-ի որոշումը,

Պ Ա Ր Զ Ե Ց

<u>Վարույթի դատավարական նախապատմությունը.</u>

1. 2023 թվականի հոկտեմբերի 3-ին Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանում ստացվել է Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանի վերաբերյալ՝ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 525-րդ հոդվածի 5-րդ մասով թիվ 90575923 (ՍԴ1/0107/01/23) քրեական վարույթը:

Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հոկտեմբերի 9-ին որոշում է կայացրել թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթն ստանձնելու և 2023 թվականի հոկտեմբերի 20-ին նախնական դատալսումներ նշանակելու մասին:

2. Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հոկտեմբերի 20-ին որոշում է կայացրել քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին:

3. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2024 թվականի հունվարի 30-ին որոշում է կայացրել թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին՝ ընդդատության հարցը լուծելու համար:

4. Քրեական վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստացվել է 2024 թվականի փետրվարի 5-ին:

<u>Ընդդատության վերաբերյալ հարցը լուծելու համար էական նշանակություն ունեցող փաստական հանգամանքները.</u>

5. 2023 թվականի սեպտեմբերի 18-ի որոշմամբ Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանի նկատմամբ ՀՀ քրեական օրենսգրքի 525-րդ հոդվածի 5-րդ մասով հանրային քրեական հետապնդում է հարուցվել հանրորեն վտանգավոր այն արարքի համար, որ *«նա, ՀՀ կառավարության 27.09.2020թ. թիվ 1586-Ն որոշմամբ Հայաստանի Հանրապետությունում հայտարարված «Ռազմական դրության» պայմաններում՝ 05.10.2020թ-ին զորահավաքային զորակոչով զորակոչված լինելով ՀՀ զինված ուժեր, ՀՀ ՊՆ 73128 զորամասում ծառայության նշանակվելուց հետո, մարտական կիրառման շրջանից 2020 թվականի հոկտեմբերի 06-ին վերադարձել է զորամասի տեղակայման վայր, հանձնել իրեն ամրակցված զենք-զինամթերքը, ինքնակամ թողել է զորամասը, միայն 2020 թվականի նոյեմբերի 21-ին ներկայացվել է*

վարույթն իրականացնող մարմին՝ այդ կերպ ծառայությունից բացակայելով մեկ ամսից (240 ժամից) ավելի տևողությամբ»[1]*:*

6. Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը 2023 թվականի հոկտեմբերի 20-ի որոշմամբ արձանագրել է. *«(…) Նկատի ունենալով, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը՝ Արտակ Վարդանի Վարդանյանը և Սուրեն Ալեքսանի Բեբությանը բնակվում են Երևան քաղաքում, իսկ մեղադրյալ Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանը միջնորդել է, որ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխվի և այն ուղարկվի Երևան քաղաքի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան, ուստի ղեկավարվելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի և 263-րդ հոդվածի 1-ին մասի պահանջներով (…) որոշեցի փոխել թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթի ընդդատությունը և այն փոխանցել Երևան քաղաքի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան»*[2]*:*

7. Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը 2024 թվականի հունվարի 30-ի որոշմամբ արձանագրել է. *«(…) Սույն քրեական գործի նյութերի ուսումնասիրությունից հետևում է, որ դատակոչի ցուցակում ներգրավված են չորս անձինք. վարույթի մասնավոր մասնակից՝ մեղադրյալ Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանը և վկաներ Արտակ Վարդանի Վարդանյանը, Սուրեն Ալեքսանի Բեբությանը և Արտոս Տավրոսի Սաֆարյանը, որոնցից Երևան քաղաքում բնակվում են միայն վկաներ Արտակ Վարդանի Վարդանյանը և Սուրեն Ալեքսանի Բեբությանը, իսկ վարույթի մասնավոր մասնակից՝ մեղադրյալ Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանը, հանդիսանում է Արարատի մարզի բնակիչ: Մինչդեռ, ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ տարածքային ընդդատությունը բոլոր մեղադրյալների համաձայնությամբ կարող է փոխվել, եթե վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է առաջին ատյանի մեկ այլ դատարանի դատական տարածքում: Այսինքն՝ ստացվում է, որ ՀՀ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի՝ 2023թ.*

---

[1] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթեր 225-226:
[2] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 3, թերթեր 17-18:

հոկտեմբերի 20-ի որոշումը կայացնելիս թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական գործով վարույթի միակ մասնավոր մասնակից հանդիսացող մեղադրյալ Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանը բնակվել է Արարատի մարզում, այսինքն՝ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքից դուրս, ինչից հետևում է, որ վկայակոչած նորմով նախատեսված պայմաններից մեկը՝ վարույթի մասնավոր մասնակցի՝ սույն դատարանի դատական տարածքում բնակվելու պայմանը բացակայել է: Միևնույն ժամանակ, հարկ է արձանագրել նաև, որ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված՝ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնության՝ առաջին ատյանի մեկ այլ դատարանի դատական տարածքում բնակվելու պայմանը ևս բացակայել է, քանի որ սույն քրեական գործով դատակոչի ցուցակում ներգրավված են չորս անձինք, որոնցից երկուսը՝ վկաներ Արտակ Վարդանի Վարդանյանը և Սուրեն Ալեքսանի Բեբությանն են բնակվում Երևան քաղաքում, իսկ մեղադրյալ Գևորգ Աղվանի Գրիգորյանը բնակվում է ՀՀ Արարատի մարզում, վկա Արտոս Սաֆարյանը՝ ՀՀ Սյունիքի մարզում, ինչից հնարավոր չէ փաստել, որ առկա է վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնության՝ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում բնակվելու իրավիճակ:

Ավելին՝ հարկ է նշել, որ սույն քրեական գործի տարածքային ընդդատությունը փոխվել է և այն ըստ ընդդատության է ուղարկվել մեղադրյալի միջնորդության հիման վրա, սակայն դատարանի գնահատմամբ ստացվում է, որ տվյալ պարագայում քրեական գործն ուղարկվել է ոչ թե մեղադրյալի բնակության վայրի, այլ դատակոչված երեք վկաներից երկուսի բնակության վայրի դատարան: Այսինքն՝ ստացվում է, որ եթե քրեական գործը մեղադրյալի միջնորդության հիման վրա ուղարկվել է քրեական վարույթի արագ, լրիվ և օբյեկտիվ քննության նկատառումներից ելնելով, ապա այն պետք է ուղարկվեր այն վայրի դատարան, որտեղ փաստացի բնակվում է վարույթի մասնավոր մասնակից հանդիսացող մեղադրյալը, այլ ոչ թե դատակոչված երեք վկաներից երկուսը, քանի որ վարույթով

հրավիրված յուրաքանչյուր դատական նիստին, ի տարբերություն վկաների, մեղադրյալի մասնակցությունը պարտադիր է: (…)»[3]*:*

<u>Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի հիմնավորումները և եզրահանգումը.</u>

Նախնառաջ հարկ է նշել, որ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը որոշում է կայացրել թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթի ընդդատության հարցը լուծելու համար Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի նախագահին ուղարկելու մասին: Մինչդեռ, սույն որոշման կայացման օրվա դրությամբ ուժի մեջ է մտել «ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքում փոփոխություններ և լրացումներ կատարելու մասին» 2024 թվականի հունվարի 16-ի թիվ ՀՕ-32-Ն ՀՀ օրենքը, համաձայն որի՝ վարույթի տարածքային ընդդատության հարցը վերջնականապես լուծում է Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը, ուստի ընդդատության մասին հարցը ենթակա է լուծման Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատի կողմից:

8. Սույն վարույթով բարձրացված իրավական հարցը հետևյալն է. հիմնավոր է արդյո՞ք Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին որոշումը:

9. ՀՀ Սահմանադրության 63-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ «*Յուրաքանչյուր ոք ունի անկախ և անաչառ դատարանի կողմից իր գործի արդարացի, հրապարակային և ողջամիտ ժամկետում քննության իրավունք*»:

10. «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիայի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ *«Յուրաքանչյուր ոք, (…) նրան ներկայացված ցանկացած քրեական մեղադրանքի առնչությամբ, ունի օրենքի հիման վրա ստեղծված անկախ ու անաչառ դատարանի կողմից ողջամիտ ժամկետում արդարացի և հրապարակային դատաքննության իրավունք*»:

---

[3] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 5, թերթեր 37-40:

10.1. Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը, *«օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարան»* հասկացությունը մեկնաբանելիս նշել է. *«Այն երկրներում, որտեղ օրենքը կոդիֆիկացված է, դատական համակարգի կազմակերպումը չի կարող թողնվել դատական մարմինների հայեցողությանը, սակայն դա չի նշանակում, որ դատարաններն օժտված չեն համապատասխան ազգային օրենսդրությունը մեկնաբանելու որոշակի ազատությամբ»*[4]:

Միևնույն ժամանակ, դատական մատչելիության իրավունքի համատեքստում Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանը նշել է, որ *«Ներպետական դատական ատյանները դատավարական կանոնները կիրառելիս պետք է ձեռնպահ մնան դրանց չափազանցված ձևականացումից, որն իր ազդեցությունը կունենա դատավարության արդարացիության վրա»*[5]:

11. Վճռաբեկ դատարանը *Գևորգ Հարությունյանի* գործով իրավական դիրքորոշում է ձևավորել այն մասին, որ *«(…) Գործերի պատշաճ ընդդատությունը, որպես արդար դատաքննության անհրաժեշտ բաղկացուցիչ, հիմնարար իրավական արժեք է: Դրա հիմնարար բնույթը բխում է արդար դատաքննության ինստիտուցիոնալ տարրից՝ անկախ, անկողմնակալ, իրավասու և օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարան ապահովելու պետության պոզիտիվ պարտականությունից: Իսկ այդ պարտականությունն իր հերթին, ըստ էության, ամրագրված է Հայաստանի Հանրապետության իրավական համակարգում բարձրագույն իրավաբանական ուժ ունեցող այնպիսի նորմատիվ ակտերում, ինչպիսիք են ՀՀ Սահմանադրությունը (…), Քաղաքացիական և քաղաքական իրավունքների մասին միջազգային դաշնագիրը (14-րդ հոդված) և «Մարդու իրավունքների և հիմնարար ազատությունների պաշտպանության մասին» եվրոպական կոնվենցիան (6-րդ հոդված): (…)*

Պատշաճ ընդդատության հիմնարար իրավական նշանակությունն այն է, որ յուրաքանչյուր կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանի որոշման հստակ կանոնների առկայությունը և դրանց կանխատեսելի գործադրումն անհրաժեշտ

---

[4] Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Gorgiladze v. Georgia* գործով 2009 թվականի հոկտեմբերի 20-ի վճիռը, գանգատ թիվ 4313/03, 69-րդ կետ:

[5] Տե՛ս Մարդու իրավունքների եվրոպական դատարանի՝ *Walchli v. France* գործով 2007 թվականի հուլիսի 26-ի վճիռը, գանգատ թիվ 35787/03, 29-րդ կետ:

պայման են կողմնակի դիտորդի մոտ այնպիսի համոզմունք ձևավորելու համար, որ տվյալ կոնկրետ քրեական գործը քննող դատարանը և դատավորը նախապրամադրվածություն չունեն, և տվյալ գործը վարույթ ընդունելիս սուբյեկտիվիզմն ու կամայականությունը բացառված են եղել:

Այսպիսով, քրեական գործերի ընդդատության որոշման հստակ, կամայականությունը բացառող կանոնների առկայությունը և գործադրումը պարտադիր նախապայման են արդարադատության մատչելիության պատշաճ երաշխավորման համար (…)»[6]*:*

12. Վերոգրյալից հետևում է, որ ընդդատության կանոններն այն չափանիշներն են, որոնց հիման վրա որոշվում է, թե տվյալ գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն: Այդ չափանիշների հիմքում ընկած են ոչ թե իրավակիրառների սուբյեկտիվ հայեցողությունը, այլ քրեական վարույթի օրենքով սահմանված օբյեկտիվ հատկանիշները, որոնց առկայությունն էլ թույլ է տալիս արձանագրել տվյալ դատարանի՝ այդպիսին հանդես գալու իրավունքն այդ վարույթով: Միաժամանակ, ընդդատության կանոնները կոչված են անձին զերծ պահելու դատական շրջապտույտներից, որոնք կարող են առաջանալ, եթե դատարանները հրաժարվեն գործը վարույթ ընդունել իրենց ընդդատյա չլինելու պատճառաբանությամբ:

Ընդդատության ինստիտուտը հիմնարար նշանակություն ունեցող արժեք է, քանի որ այն անմիջականորեն կապված է անձի՝ օրենքի հիման վրա ստեղծված դատարանի կողմից իր գործի քննության իրավունքի հետ: Քրեական վարույթի մասնակիցների համար պետք է կանխատեսելի լինի, թե իրենց գործով որ դատարանը պետք է իրականացնի արդարադատություն:

13. ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ «*Տարածքային ընդդատությունը բոլոր մեղադրյալների համաձայնությամբ կարող է փոխվել, եթե վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է առաջին ատյանի մեկ այլ դատարանի*

[6] Տե՛ս Վճռաբեկ դատարանի՝ *Գևորգ Հարությունյանի* գործով 2011 թվականի հուլիսի 13-ի թիվ ԵԿԴ/0211/01/10 որոշումը, կետեր 15-16:

դատական տարածքում: Ընդդատությունը փոխելու որոշումն ընդունում է մեղադրանքը քննող դատարանը»:

Նույն օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի համաձայն՝ *«(...) 4. Վարույթն ըստ տարածքային ընդդատության ստացած առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը մինչև նախնական դատալսումներ նշանակելը եռօրյա ժամկետում որոշում է կայացնում վարույթը Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատ ուղարկելու մասին, եթե համաձայն չէ վարույթի տարածքային ընդդատությանը:*

(...)

7. Սույն հոդվածի 4-րդ մասով նախատեսված դեպքում Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը վարույթը Վճռաբեկ դատարանում ստանալու պահից հնգօրյա ժամկետում վերջնականապես լուծում է վարույթի տարածքային ընդդատության հարցը: (...)»:

Անհրաժեշտ է ընդգծել, որ ընդդատությունը փոխելու վերոնշյալ հայեցողական լիազորությունը կարող է գործադրվել բացառիկ դեպքերում, երբ բավարար փաստական տվյալների վկայակոչմամբ համոզիչ կերպով կհիմնավորվի ընդդատությունը փոխելու օրենսդրի կողմից առաջադրվող պայմանների առկայությունը, ինչպես նաև քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու անհրաժեշտությունը՝ արդարադատության շահի տեսանկյունից: Հետևաբար, նշված նորմը մեկնաբանելիս չպետք է դրսևորվի չափազանց ձևական մոտեցում, այն չպետք է ենթարկվի լայն մեկնաբանության՝ բացառելով վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների բնակության վայրերի զուտ տեխնիկական հաշվառմամբ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու հնարավորությունը:

14. Սույն վարույթի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ՝

- մեղադրյալ Գ.Գրիգորյանը նախնական դատալսումների ժամանակ միջնորդել է քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխել և վարույթը փոխանցել

Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան[7]:

- Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը, փաստելով, որ վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը՝ Ա.Վարդանյանը և Ս.Բեբությանը բնակվում են Երևան քաղաքում, որոշում է կայացրել քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին[8]:

- Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը, փաստելով, որ մեղադրյալ Գ.Գրիգորյանը բնակվում է Արարատի մարզում, գտել է, որ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված՝ վարույթի մասնավոր մասնակցի՝ տվյալ դատարանի դատական տարածքում բնակվելու պայմանը բացակայում է:

Միևնույն ժամանակ, արձանագրել է նաև, որ սույն քրեական վարույթով ներգրավված չորս անձանցից միայն երկուսն են բնակվում Երևան քաղաքում, հետևաբար վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնության՝ Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում բնակվելու պայմանը նույնպես բացակայում է[9]:

15. Սույն վարույթի փաստական հանգամանքները գնահատելով վերոշարադրյալ իրավադրույթների և իրավական դիրքորոշումների լույսի ներքո՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը փաստում է, որ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանը, քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը մեղադրյալի միջնորդությամբ փոխելիս և վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելիս, չի պահպանել ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասի պահանջները: Մասնավորապես, սույն քրեական վարույթի նյութերի ուսումնասիրությունից երևում է, որ մեղադրյալ Գ.Գրիգորյանի բնակության վայրն Արարատի մարզն է, վկա Ա.Սաֆարյանի

---

[7] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 3, դատական նիստի արձանագրություն, թերթ 16:
[8] Տե՛ս սույն որոշման 6-րդ կետը:
[9] Տե՛ս սույն որոշման 7-րդ կետը:

հաշվառման/բնակության վայրը՝ Սյունիքի մարզը, իսկ վկաներ Ա.Վարդանյանի և Ս.Բեբությանի հաշվառման/բնակության հասցեն թեև նշված է Երևան քաղաքը[10], սակայն, ըստ նյութերի, վերջիններս զինվորական ծառայություն են իրականացնում այլ վայրում[11]: Հետևաբար, չի հաստատվում, որ սույն վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնությունը բնակվում է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանի դատական տարածքում: Նման պայմաններում Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը փաստում է, որ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասով սահմանված՝ քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու օրենսդրական հիմքը բացակայում է:

16. Միաժամանակ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատն արձանագրում է, որ վարույթի մասնավոր մասնակցի՝ տվյալ դատարանի դատական տարածքում բնակվելու պարտադիր պայման, ինչպիսի եզրահանգում կատարել է Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարանը, ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 261-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված չէ:

17. Վերոգրյալի հետ մեկտեղ հարկ է նշել, որ եթե նույնիսկ ընդունելի համարվի վկաներ Ա.Վարդանյանի և Ս.Բեբությանի բնակության վայրի վերաբերյալ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի հետևությունը, այնուամենայնիվ վկաներից երկուսի Երևան քաղաքում բնակվելու հանգամանքը չի կարող վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու հիմք հանդիսանալ, քանի որ վերջիններս **վարույթի մասնավոր մասնակիցների և վկաների մեծամասնություն** չեն կազմում:

18. Ամփոփելով՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատն արձանագրում է, որ Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարանի կողմից թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթի տարածքային ընդդատությունը փոխելու և քրեական վարույթը Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քրեական դատարան փոխանցելու մասին որոշումը հիմնավոր չէ:

---

[10] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթ 271:
[11] Տե՛ս վարույթի նյութեր, հատոր 2, թերթեր 205-209, 212, 216:

Վերոգրյալի հիման վրա և ղեկավարվելով ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 263-րդ հոդվածի 7-րդ մասով՝ Վճռաբեկ դատարանի քրեական պալատը

Ո Ր Ո Շ Ե Ց

Թիվ ՍԴ1/0107/01/23 քրեական վարույթն ըստ ընդդատության ուղարկել Սյունիքի մարզի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության դատարան:

Նախագահող՝ _____ Հ.ԱՍԱՏՐՅԱՆ

Դատավորներ՝ _____ Ս.ԱՎԵՏԻՍՅԱՆ

_____ Լ.ԹԱԴԵՎՈՍՅԱՆ

_____ Դ.ԽԱՉԱՏՈՒՐՅԱՆ

_____ Ա.ՊՈՂՈՍՅԱՆ